

løbet er nedsat fra 3,200,000 Kr. til 2,000,000 Kr., er alene den finansielle Nødvendighed. Det vil antagelig medføre, at Banen bliver et halvt Aars Tid senere færdig, men jeg maa i det hele udtale om den Arbejdsplan, hvorefter Funder—Bramminge-Banen udføres, at den er holdt meget strengt, og at man ikke vil have Berettigelse til at gaa stærkt i Rette med Administrationen, om Arbejdet i det hele tager et halvt Aars Tid mere end forudsat.

De ærede Medlemmer fra Næstved (Andreasen), Frederikssund (L. Pedersen) og Lejre (Niels Frederiksen) spurgte efter den midtsjællandske Jernbanes Skæbne. Som jeg i Fjor udtalte overfor den Deputation, der søgte saavel Finansudvalget som mig, har det været mit Ønske at fremme de jyske Jernbaneanlæg saa stærkt, som det lod sig gøre, for at man snarest muligt kunde tage fat paa den midtsjællandske Bane. Det er altsaa det, som sker. Dette Løfte vil blive holdt i det Omfang, som det overhovedet er muligt, men forinden den midtsjællandske Bane for Alvor kan komme paa Dagsordenen, maa, som det vil være ærede Medlemmer bekendt, baade Funder—Bramminge-Banen og Skern—Videbæk-Banen være saa vidt fremskredet, at der paa Finansloven kan være Plads for Bevillingerne til den midtsjællandske Bane. I Forbindelse med Spørgsmaalet om Skern—Videbæk-Banen er der baade i Fjor og i Aar rejst Spørgsmaal om en Fortsættelse af dette Baneanlæg fra Videbæk til Skive. Dette Spørgsmaal er rejst af de ærede Medlemmer fra Holstebro (Mølgaard-Nielsen), Herning (Westergaard), Skern (Ovesen) og Skive (Hans Nielsen). Det ærede Medlem fra Holstebro henviste til mine Udtalelser om denne Sag i Fjor. Det ærede Medlem har Ret i, at jeg unægtelig havde tænkt mig netop denne Banestrækning kædet sammen med en Række andre Foretagender, og uagtet jeg nu maa opgive denne Sammenhæng, skal jeg dog være villig til i denne Samling at fremsætte et Lovforslag til Løsning af dette Spørgsmaal, men hvis man vil have denne Jernbane ført igennem fra Skern helt til Skive saa snart som muligt, tror jeg, man i nogen Grad maa ændre de Tanker, man hidtil har haft om denne Sag. De Overvejelser, jeg i Mellemtiden har haft Lejlighed til at gøre, har ført mig ind paa den Tanke, at Banen fra Skern til Skive burde være en Privatbane, at den i alt Fald burde drives som en Privatbane. Jeg kunde derfor anføre de Synspunkter, som i saa høj

Grad er fremsatte af Statsbaneudvalget, der jo har beskæftiget sig overordentlig meget med Drift af Statsbaner og Drift af Privatbaner og sammenholdt disse to Driftsmaader med hinanden.

Nu ser jeg imidlertid vel, at naar man en Gang har faaet vedtaget som Statsbane Strækningen fra Skern til Videbæk, vil der ikke være stort Haab om at faa Beboerne til at frafalde denne Bestemmelse. Det, jeg nu gerne vilde fremsætte til Overvejelse for de ærede Medlemmer, som repræsenterer disse Egne, er, at man skulde i Aar fremsætte et Lovforslag, hvorved der gøres en Ændring i Jernbaneloven af 1908, saaledes at der gennemføres en Statsbane fra Skern over Videbæk til Vildbjerg, hvorved Banen altsaa kommer i Forbindelse med Herning—Holstebro-Banen. Man skulde dernæst anlægge en Privatbane fra Vildbjerg til Skive, og hele Banestrækningen skulde saa underkastes det private Jernbaneselskabs Drift, saa at Privatbaneselskabet indtil videre forpagtede Statsbanen Skern—Videbæk—Vildbjerg. Et saadant Lovforslag vil jeg være villig til at fremsætte, men dog paa det Vilkaar, at Statsbanen Skern—Videbæk—Vildbjerg rykkede tilbage i Nummer for den midtsjællandske Bane. Forholdet er, at Strækningen Skern—Videbæk, som de ærede Medlemmer meget rigtigt har bemærket, først vil faa fuld Værdi, naar Fortsættelsen er der, og de ærede Medlemmer vil være enige med mig i, at Fortsættelsen ikke kan skaffes, før den midtsjællandske Bane er færdig. Denne Bane kan først faa Nummer efter de en Gang vedtagne Baneanlæg, og saa synes jeg, det vilde være af Betydning, om man resignerede paa dette Omraade mod samtidig at faa Sikkerhed for, at Baneanlægget i det hele kan gennemføres. Hvis man nu vil indvende, at de paagældende Egne vil have svært ved at skaffe de fornødne Bidrag, som maa forudsættes for en Privatbane, vil jeg dertil sige, at jeg tror, jeg maa være enig med de ærede Medlemmer heri, men jeg skulde heller ikke være utilbøjelig til at anbefale en Ordning, hvorefter Statens Bidrag til denne Bane blev sat til to Trediedele, ja, maaske endog tre Fjerdedele. Paa disse Vilkaar vil jeg tro, det vilde være muligt at tilvejebringe det private Bidrag. Det vilde være en stor Fordel for disse Egne paa dette Tidspunkt at faa Sikkerhed for, at deres Jernbaneanlæg vil blive gennemført. Jeg tror, det vil have større Betydning, end at de saa snart som muligt faar den lille Strækning